
Kyrkomötet
Kyrkolivsutskottets betänkande 2022:6

Församlingsutveckling och engagemang

Sammanfattning

I detta betänkande behandlas motionerna 2022:37 och 2022:51. Motionerna rör delvis olika frågor, men förenas av ett fokus på angelägna perspektiv som rör engagemang, församlingstillväxt, mission och evangelisation.

När det gäller motion 2022:37 anser utskottet att motionen är viktig och föreslår bifall på motionens punkt 1, som handlar om att församlingsbygge ska bli en del på de kyrkliga utbildningarna, men avslag på motionens punkt 2 som föreslår ett omstartsprogram. Utskottet bedömer att det motionärerna föreslår under punkt 2 i första hand är en fråga för stift och församlingar.

I motion 2022:51 föreslår motionärerna att kyrkostyrelsen ska ta fram en skrift som stöd för ökat engagemang och efterföljelse. Utskottet anser att det inte är kyrkostyrelsens uppgift utan en uppgift för stift och församlingar. Utskottet föreslår att motion 2022:51 ska avslås i sin helhet.

Utskottets förslag till kyrkomötesbeslut

Kyrkomötet beslutar att

1. bifalla motion 2022:37, punkt 1,
2. avslå motion 2022:37, punkt 2,
3. avslå motion 2022:51.

Motionernas förslag

Motion 2022:37 av Berth Löndahl m.fl., Utbildning i att omstarta och bygga församling

Kyrkomötet beslutar att

1. uppdra till kyrkostyrelsen att ta initiativ till att ”församlingsbyggande” blir en väsentlig del av utbildningen på Svenska kyrkans utbildningsinstitut,
2. uppdra till kyrkostyrelsen att ta initiativ till ett församlingarnas ”omstartsprogram” som kan tillämpas i den lokala miljön.

Motion 2022:51 av Anne Olofsson och Stig Axelsson, Engagemang, efterföljelse och lärjungaskap.

Kyrkomötet beslutar att uppdra till kyrkostyrelsen att

1. tillse att en kunskaps- och inspirationsskrift som tydliggör motivet och stärker både unga och äldre till engagemang och tjänst i församlingslivet i Svenska kyrkan, tas fram,

2. tillse att skriften och annat relevant material i linje med den tydliggör Svenska kyrkans syn på engagemang som lärjungaskap och efterföljelse idag,
3. tillse att skriften och materialet ger tillfälle att få både kunskap och en gemensam utgångspunkt för att samtala om vilka teologiska grundläggande motiv som ligger bakom ett personligt engagemang i församlingar i Svenska kyrkan,
4. tillse att skriften klargör att satsningen på ökad kunskap och motivet till människors engagemang i Svenska kyrkan inte har sin grund i den befarade minskningen av Svenska kyrkans ekonomi utan främst är en fråga om församlingssyn.

Bakgrund

De senaste decennierna har inneburit stora förändringar för Svenska kyrkan. Sedan år 2000 har antalet medlemmar minskat från nästan 7,4 miljoner medlemmar till 5,6 miljoner 2021. I andel av befolkningen innebär det en minskning från 83 procent år 2000 till 54 procent 2021. Orsakerna är flera: dels en generationsväxling (äldre medlemmar dör utan att det tillkommer lika många nya genom dopet), dels att fler utträder ur kyrkan och dels att Sverige blivit ett alltmer mångreligiöst land med människor av annan religiös tradition och tillhörighet än kristen tro. Också antalet kyrkliga handlingar har gått ned. År 2021 skedde 40 200 dop, 25 000 vigslar och 61 400 begravningar. Det kan jämföras med 2000 då det genomfördes 66 000 dop, 90 000 vigslar och 82 000 begravningar. Antalet dop som är avgörande för medlemsutvecklingen har alltså minskat med 39 procent på 20 år. De sjunkande talen för medlemskap och kyrkliga handlingar ger en bild av Svenska kyrkan som alltmer marginaliserad i människors liv. Det gäller också mentalitet eller identitet. Teologen Anders Mogård beskriver en sektorisering, där religion upplevs som något ”separerat från samhällets djupaste identitet” och som ett ”specialintresse för religiöst intresserade”. Men bilden är inte är entydig. Samtidigt skapar frågor om tro och religion engagemang och debatt i offentligheten. De religiösa samfundet efterfrågas för att bidra till social stabilitet. Och fortfarande möter Svenska kyrkans församlingar unikt många människor i alla åldrar och har utvecklat nya mötesplatser med hög tillgänglighet, som öppen förskola och webb. Det finns en folkligt förankrad, kulturell religiös identitet, som tar sig uttryck i medlemskap, kyrkliga handlingar och kyrkogång vid de stora helgerna.

Dock talar statistiken sitt tydliga språk och inom kyrkan finns en oro och ett engagemang för att vända utvecklingen. Tre spår kan urskiljas. Under ett drygt decennium har det förts en omfattande diskussion om kyrkans undervisning i kristen tro. Ofta har den kopplats till resonemang om evangelisation, mission och behovet av missionsteologisk reflektion. Ett annat spår har gällt församlingsutveckling, alltså att bredda, fördjupa och förnya församlingens arbete med den grundläggande uppgiften. Hit hör rörelsen ”bygga kyrka” med sikte mot dynamiska, inkluderande och öppna församlingsgemenskaper. Ett tredje spår har handlat om vikten av att engagera frivilliga eller volontärer i församlingens verksamhet, inte bara som en ekonomisk resurs utan för att skapa delaktighet och ansvar för församlingens uppgifter.

Lärande och undervisning

Svenska kyrkans decennielånga satsning på lärande och undervisning har bedrivits i omgångar och genom flera nationella insatser: programmet Barn och unga 0–18 år (2009–2012), satsningen *Dela tro – dela liv* (2012–2018) och därefter programmet Lärande och undervisning som avrundas under 2023. År 2019 genomfördes för första gången ett tematiskt kyrkomöte med fokus på lärande och undervisning. Mötet

avrundades med en appell till hela Svenska kyrkan att intensifiera arbetet med undervisning. Två år senare utkom biskopsbrevet *"och lär dem..." Ett biskopsbrev om lärande och undervisning* (2021).

Gemensamt för dessa olika insatser är en bred förståelse av kunskap. Undervisning och lärande tolkas som vidare och djupare än rent intellektuella eller kognitiva processer. *Dela tro – dela liv* kallades en satsning på "undervisning och mission för alla åldrar"; en beskrivning som speglas i delprojekt om bland annat Bibeln och samtal om tro. Programmet *Lärande och undervisning* framhöll undervisningens funktion som existentiellt tilltal och förkunnelse. Kyrkomötets appell 2019 betonade undervisningens formativa uppgift, alltså att forma en kristen identitet och kristna gemenskaper. Biskopsbrevet *"och lär dem..."* ringar in kyrkans undervisning med utgångspunkt från lärjungaskap och efterföljelse:

Målsättningen för arbetet med undervisning och lärande är att allt fler människor ska få möjlighet att lära känna Kristus och leva i hans efterföljd. För att kunna ge vidare behöver vi vara fördjupade och själva stå i traditionen. Förebilden är hur Jesus kallade och arbetade med sina lärjungar. Det grekiska ordet *mathetes* (som översätts med "lärjunge" i den svenska bibelöversättningen) betyder just elev, lärning, efterföljare, student. Att vara lärjunge är alltså att vara lärning. Det handlar om en relation som går mycket djupare än att till exempel dyka upp på en lektion eller föreläsning en gång i veckan och följa den mer eller mindre passivt. Redan i begreppet lärjunge finns en tydlig koppling mellan att vilja ha med Jesus att göra och att lära sig om honom, att stå både i en livsrelation och i en kunskapsrelation. Att vara kristen är ett sätt att leva ett liv. Men det innebär också att aktivt vilja lära sig vissa saker. Till dessa saker hör inte bara specifikt kunskapsstoff om kristen tro och liv utan också förmågan att lägga trons perspektiv på livet.

Ett konkret uttryck av denna mångfacetterade förståelse av undervisning är den digitala resursbank för pedagogiskt arbete som byggs upp inom ramen för programmet *Lärande och undervisning*. Resursbanken innehåller material från hela Svenska kyrkan och ger på så vis förutsättningar för att församlingar kan dela strategier och metoder för att utveckla och förnya sitt pedagogiska arbete. Också upplägget i resursbanken vilar på en bred förståelse av lärande och undervisning. Till exempel finns material inom sökorden "mission" och "efterföljelse".

Sammantaget kan sägas att Svenska kyrkans mångåriga fokus på lärande och undervisning har haft en bred ansats som också rymmer missions- och evangelisationsperspektiv.

Församlingsutveckling i utbildning och fortbildning

Församlingsutveckling och församlingsbyggande är ämnen inom både de kyrkliga profilutbildningarna och de fortbildningar som erbjuds på olika håll i kyrkan. Den pastoralteologiska utbildningen för blivande diakoner, församlingspedagoger, kyrkomusiker och präster bedrivs vid Svenska kyrkans utbildningsinstitut i Uppsala och Lund. Utbildningsinstitutet har ett uppdrag från 2014 och undervisar de fyra profilerna utifrån kunskapsområdena Diakoni, Församlingspedagogik, Gudstjänst, Konst och musik, Teologi och samhälle, Själavård samt Strategi och ledarskap. Målet är att de blivande kyrkliga medarbetarna förbereder sig för sina yrkesroller och det sammanhang som utgörs av församlinglivet. Till detta hör reflektion kring olika strategier för utveckling av församlinglivet.

Frågor om församlingsutveckling och församlingsbyggande ingår i flera kunskapsområden, framför allt Strategi och ledarskap samt Teologi och samhälle. Undervisningspass som ”Vilken kyrka vill vi vara?” och ”Vårt uppdrag” samt ”Att leda ideella” ger perspektiv in i frågorna. Fördjupning kring församlingssyn och kyrkosyn sker under utbildningsåret utifrån olika infallsvinklar i relation till de fyra profilerna, andra medarbetargrupper, ideella och förtroendevalda. Undervisning om och reflektioner kring ideellt medarbetarskap, om idéburna organisationer och om skillnader mellan civilsamhället, offentlig verksamhet och näringslivssektor är viktig inte minst för att kunna tolka kyrkans uppdrag och verklighet och kunna bidra till dess utveckling.

Efter beslut i kyrkomötet infördes 2008 behörighetsgivande utbildning för blivande kyrkoherdar i Svenska kyrkan. Utbildningen riktar sig till präster med minst två års anställning i Svenska kyrkan och som har för avsikt att söka en kyrkoherdetjänst. Kursen Kyrkligt ledarskap omfattar 15 högskolepoäng och ges som uppdragsutbildning i samarbete med Uppsala universitet och Lunds universitet. Under de senaste åren har det funnits 50–75 utbildningsplatser i 2–3 kursomgångar per år huvudsakligen på Sigtunastiftelsen och stiftsgården Åkersberg. Utbildningen innehåller moment som bearbetar såväl andligt och teologiskt ledarskap som verksamhetsutveckling och visionsarbete. I utbildningsplanen (SvKB 2008:3) heter det:

Efter avslutad kurs skall deltagaren ha förmåga att reflektera pastoral-teologiskt över organisation och ledarskap inom Svenska kyrkan, ha förvärvat kunskap om ett professionellt chefs- och ledarskaps villkor och förutsättningar utifrån olika perspektiv samt kunna kommunicera tvärvetenskaplig kunskap inom områdena kyrklig organisation och ledarskap i både tal och skrift.

I stiftens uppdrag att främja församlinglivet ingår att på olika sätt stödja det strategiska arbetet inom församlingarna. Församlingsutveckling har alltså en central plats i stiftens verksamhet. Stödet sker dels i relation till församlingsinstruktionerna som är det dokument där församlingens grundläggande uppgift konkretiseras och får riktning. Dels ges stöd i form av fortbildningar och andra riktade insatser som kan vända sig till både ideella och anställda medarbetare. Även nationell nivå spelar en roll i kyrkans sammantagna arbete med församlingsutveckling. Enheten för forskning och analys tar årligen fram statistik och annan omvärldsbevakning som kommuniceras på olika sätt och i olika kanaler. I *Nyckeln* presenteras sammanställningar och analyser med bäring på församlingsbyggande. Andra rapporter behandlar specifika ämnen som är relevanta för församlingarnas utvecklingsarbete, till exempel den förändrade begravningstraditionen i *En ”riktig” begravning. Förändringar i begravningsseden inom Svenska kyrkan 2010–2020* (2021). Också förlag med kyrklig utgivning (Verbum, Argument) publicerar böcker inom området församlingsutveckling.

Strategin och rörelsen Nya sätt att vara kyrka har sitt ursprung i rörelsen Fresh Expressions i Church of England. Under 2000-talet har flera stift och församlingar inspirerats av anglikanska kyrkans arbetssätt och 2013 etablerades nätverket Nya sätt att vara kyrka. Här erbjuds skrivet material, inspirationsfilmer och föreläsningar. Syftet är att stärka Svenska kyrkans förmåga att visa vad kristen tro innebär och identifiera nya sätt att nå människor utanför församlingens aktiva grupper. På vissa håll finns Nya sätt att vara kyrka också med i det strategiska arbetet på stiftsnivå. Ett exempel är Stockholms stift där arbetsformen Messy Church presenterats vid inspirationsdagar och där information om bakgrund och metoder ges via intranätet.

I kyrkoordningens inledning till sjunde avdelningen Kyrkliga uppdrag och befattningar heter det:

Kallelsen att föra ut evangelium är given åt hela Guds folk. Alla i kyrkan är lemmar i en och samma kropp. Dopet är den grundläggande vigningen till tjänst i kyrkan och ger delaktighet i kyrkans gemensamma uppdrag. Förtroendevalda, frivilliga medarbetare, anställda och de som vigs till uppdrag inom kyrkans vigningstjänst ska fullgöra de speciella uppdrag som de anförtrotts i solidaritet med Svenska kyrkan och kyrkans tro, bekännelse och lära. Alla står i evangeliets tjänst och under dess auktoritet.

Kyrkoordningens skrivning om kallelse och delaktighet ligger till grund för allt medarbetarskap i församlingen, också frivilligas. Frågan om idealitet och volontärskap har blivit alltmer uppmärksammas i Svenska kyrkan över tid. Flykting- och migrationsverksamhet från 2015 och framåt är ett exempel på hur diakonin engagerar ideella i praktiskt församlingsarbete. Men idealitet aktualiseras också på ett teologiskt plan. Det gäller dels frågan om ideellas delaktighet i församlingens tydligt teologiska verksamhet, till exempel undervisning. Dels handlar det om de teologiska motiven för ideellas engagemang.

Under 1900-talet har Svenska kyrkans ekonomi tillåtit att man utvecklat specifika professioner och kunnat anställa medarbetare för att genomföra församlingens verksamhet. När ekonomin stramas åt har frågor om volontärers bidrag blivit aktuella, men inte bara ur ett ekonomiskt perspektiv utan också som uttryck för en kristen identitet och en inkluderande kyrkosyn. Det är en diskussion som förs mot bakgrund av Svenska kyrkans teologiskt motiverade tradition av lekmannamedverkan. Ett organisatoriskt uttryck för denna långa historiska tradition är den gemensamma ansvarslinjen mellan förtroendevalda och vigda medarbetare. Andra former är lekmäns- och kvinnors ansvar för församlingens undervisning, till exempel bibelstudier, studiecirklar och söndagsskola. Ett tredje uttryck möter i församlingsmedlemmarnas medverkan i gudstjänsten.

I stiftens övergripande uppdrag att främja församlingslivet utgör såväl utbildning av ideella som utbildning i att leda ideella en viktig del. Ideellt Forum i Svenska kyrkan samlar organisationer och aktörer som vill utveckla frivillighet och personligt engagemang inom kyrkans olika miljöer och synliggöra församlingens medlemmar som bärare av kyrkans uppdrag. Huvudmän för Ideellt Forum är bland annat församlingar, stift, folkhögskolor, Sensus studieförbund, Svenska kyrkans lekmanaförbund och Kyrkosångsförbundet. Ideellt Forum ger dels utbildningar som riktar sig direkt till intresserade ideella (Ideell i Svenska kyrkan). Dels erbjuder man utbildningar till församlingar som vill utveckla sitt arbete med idealitet (processutbildningen för arbetslag, processutbildningen Att vara kyrka).

Hur ideella medarbetare själva motiverar sitt engagemang är föremål för aktuell forskning. Rapporten *Av fri vilja på fri tid – ideellt arbete i Svenska kyrkans barn- och ungdomsverksamhet på 2020-talet* (2021) är ett resultat av samverkan mellan högskolan, enheten för forskning och analys samt ett antal stift. Ett pågående forskningsprojekt undersöker hur motiven för församlingarnas frivillighetsarbete – ekonomi eller kristet engagemang – påverkar det konkreta församlingslivet. En central fråga handlar om idealitet som uttryck för en kristen kallelse.

Tidigare kyrkomöten

Sedan 2009 har ett drygt tjugotal motioner om kommunikation, evangelisation och mission i Sverige behandlats av kyrkolivsutskottet (KI 2010:11, KI 2012:10, KI 2017:02, KI 2018:5). Vid kyrkomötet 2014 hade tillsyns- och uppdragsutskottet ansvar för fyra motioner om församlingsutveckling och mission (TU 2014:1). Läronämnden har vid flera tillfällen yttrat sig om mission, missionsbegreppet och religionsdialog (Ln 2014:8y, Ln 2018:3y, Ln 2021:5y). Generellt sett har utskotten varit positiva till och bejakat motionernas fokus på mission och fördjupad tro. Vad gäller motionernas konkreta förslag har dock utskottet mestadels föreslagit avslag. Argumenten har varit av tre slag. Dels betonas kyrkoordningens skrivning om mission en dimension av församlingens grundläggande uppgift och som ett sändningsuppdrag för alla kyrkans medlemmar. Genom församlingsinstruktionen finns också en tydlig länk till stiftens främjande- och tillsynsansvar. Dels hänvisas till redan pågående satsningar med bäring för evangelisation och mission, till exempel satsningen *Dela tro – dela liv* och programmet *Lärande och undervisning*. Dels framhålls att mission framför allt är ett uppdrag som förverkligas i den lokala kontexten, inte från nationell nivå.

Vid kyrkomötet 2016 bifölls motionen 2016:52 om undervisning och mission bland invandrare och kyrkostyrelsen fick i uppdrag att ta fram en strategi i enlighet med motionen. Det resulterade i olika former av stöd som kommunicerades genom nationell nivåns stödfunktion Support migration, bland annat en vägledning för hur församlingarna kan möta människor av annan tro som vill lära sig mer om kristen tro.

Också församlingsutveckling och församlingsbyggande har varit ämne för tidigare kyrkomöten. Vid kyrkomötet 2011 föreslog kyrkolivsutskottet avslag på motion 2011:42 om utbildning i församlingsutveckling, men bejakade tanken att utbildningen i dessa frågor behöver stärkas (KI 2011:5). Vid kyrkomötet 2014 drogs en tydlig linje mellan mission och församlingsutveckling. Läronämnden framhöll i sitt yttrande att ”missionsstrategier förverkligas i varje församling, tydliggörs i församlingsinstruktionen och utarbetas i samspel mellan stiftet och de lokala pastorala områdena” (Ln 2014:8y). Resonemanget återkom i tillsyns- och uppdragsutskottet som uttryckligen kopplade ihop församlingsutveckling med mission och den grundläggande uppgiften:

Mission är en del av den grundläggande uppgiften och arbetet med den grundläggande uppgiften kan benämnas församlingsutveckling och församlingsbygge. (TU 2014:1)

Vid kyrkomötet 2018 behandlade gudstjänstutskottets (G 2018:4) motion 2018:35 Nystart av församlingar där det föreslogs att kyrkostyrelsen skulle ta initiativ till ett program för att nystarta församlingar som förlorat mycket av sitt gudstjänst- och församlingsliv. Utskottet menade att detta främst är ett ansvar för stift och församlingarna och föreslog avslag på motionen (G 2018:4).

Som en särskild fråga inom området församlingsutveckling kan nämnas strategin Nya sätt att vara kyrka som behandlats av kyrkomötena 2015, 2017 och 2021. Vid dessa tillfällen har motionärerna yrkat på ekonomiskt stöd för att arbeta med församlingsutveckling inom ramen för Nya sätt att vara kyrka. Kyrkomötet 2015 avlog motionen, men samma år tilldelades Nya sätt att vara kyrka ett omfattande anslag inom satsningen *Dela tro – dela liv*. Kyrkomötet 2017 avlog motionen om ytterligare ekonomiskt stöd. Vid kyrkomötet 2021 betonade kyrkolivsutskottet värdet i det arbete som inspirerats av Nya sätt att vara kyrka, men menade också att strategier som visat sig framgångsrika bör integreras i den ordinarie verksamheten.

Frågor om volontärskap behandlades vid kyrkomötena 2011 och 2013. Vid kyrkomötet 2016 avgav organisationsutskottet sitt betänkande O 2016:2 utifrån två

motioner om volontärskap. Också läronämnden lämnade ett yttrande (Ln 2016:5y). Utskottet föreslog avslag på motionernas yrkanden att volontärskap skulle regleras i kyrkoordningen, men betonade samtidigt värdet av ideellas insatser i församlingen:

KI 2022:6

Utskottet anser att frågan om volontärers möjligheter till engagemang i Svenska kyrkan är angelägen och en framtidsfråga. Utskottet delar motionärens uppfattning om att volontärers delaktighet i kyrkans verksamhet handlar om mer än att minska kostnader och effektivisera verksamheten – det handlar om att manifesteras en kyrkosyn. Det är enligt utskottets mening viktigt att kyrkan kontinuerligt arbetar för att finna och vidmakthålla former för att på bästa sätt ta till vara det engagemang som människor är beredda att bidra med i kyrkans verksamhet.

Slutligen beslutade kyrkomötet 2019 att uppdraga åt till kyrkostyrelsen att undersöka och analysera samt ta fram förslag om hur man tillsammans med stiftet kan stödja församlingar och pastorat i att ge lekmän en större del av ansvaret för att leda undervisning. Uppdraget genomfördes 2019–2020 och återskötterades till kyrkomötet 2021. Inom ramen för uppdraget skrevs en rapport som bland annat diskuterade bibliska och teologiska motiv för ideellas medverkan i församlingens undervisning. Det är resonemang som inte begränsas till lärande och undervisning, utan som låter sig överföras till den mer generella frågan om volontärskapets teologiska grund.

Utskottets överväganden

Motion 2022:37 Utbildning i att omstarta och bygga församling

Utskottets förslag:

1. Kyrkomötet beslutar att bifalla motion 2022:37, punkt 1.
2. Kyrkomötet beslutar att avslå motion 2022:37, punkt 2.

Utskottet anser att motionen är angelägen i en tid då församlingar måste finna nya sätt och vägar för att möta människor. Många församlingar behöver växla från att förvalta det som har varit, till att mer aktivt söka nya former och strategier i relation till församlingens grundläggande uppgift. Däremot är utskottet tveksamt till omstartsprogram, då det inte är kyrkostyrelsens uppgift att arbeta med främjande på det sättet motionärerna uttrycker, utan snarare en fråga för stift och församlingar.

Även om utskottet har olika förståelser av begreppet församlingsbygge, som är något av ett dragspelsbegrepp som kan betyda en mängd olika saker, är det viktigt att ta sig an de utmaningar som kyrkan står inför.

Utskottet förstår att det finns en komplikation i att få in mer ämnesstoff på de kyrkliga utbildningarna och att det inte riktigt framgår vad motionärerna menar med ”väsentlig del”. Utskottet vill ändå se att det som rör församlingsbygge får en självklar plats i de utbildningar som Svenska kyrkans utbildningsinstitut erbjuder.

Därför föreslår utskottet bifall till motionens punkt 1, och avslag på punkt 2.

Motion 2022:51 Engagemang, efterföljelse och lärjungaskap

Utskottets förslag: Kyrkomötet beslutar att avslå motion 2022:51.

Det som motionärerna föreslår i motion 2022:51 uppfattar utskottet som angeläget, men ser samtidigt svårigheter i hur beslutsförslagen är formulerade. Utskottet anser inte att det är kyrkostyrelsens uppgift att utföra sådant som församlingarna och stiftet

bäst utvecklar på egen hand, anpassat utifrån de lokala och regionala förutsättningar. Utskottet är dessutom tveksamt till om en skrift är rätt metod för att åstadkomma det som motionärerna beskriver i sin motivering.

Därför föreslår utskottet att motionen ska avslås i sin helhet.

Uppsala den 6 oktober 2022

På kyrkolivsutskottets vägnar

Sara Waldenfors, ordförande

Peter Ekman, sekreterare

Beslutande: Sara Waldenfors, ordförande, Sören Olsson, Erik Vikström, Ann-Sofie Karlsson Ågren, David Svensk, Linda Isberg, Johannes Imberg, Anneli Öljarstrand, Nina Wahlin, Mats Ershammar, Mikael Sandén, Vicktoria Bagi, Karin Janfalk, Torbjörn Aronson och Margaretha Herthelius.

Övriga närvarande vid beslutstillfället: Anne Lundberg, Agneta Ivermyr, Rolf Ekström, Lena Sjöberg, Marie Rydén Davoust, Jakob Schwarz, Xerxes Åkerfeldt, Birgitta Johansson Huuva, Magnus Hedin, Monica Johansson och David Castor.

Biskoparna Åsa Nyström och Andreas Holmberg har deltagit i utskottets överläggningar.